

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Ивана Стјеља, Златко Чобовић, Стојан Марковић, Љиљана Смајловић, Невена Кривокапић, Вукашин Обрадовић, Владо Мареш, Драган Ђорђевић, Вера Дидановић и Вишња Аранђеловић, на седници одржаној 25.10.2018. године, једногласно доноси

ОДЛУКУ

Текстом “Тузи Трифуновића”, а сам крије податке о пословању”, објављеним 6.октобра 2018. године у онлајн, односно штампаном издању, дневни лист „Данас“ **није прекршио Кодекс новинара Србије.**

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Марио Спасић, генерални секретар Савета за мониторинг, људска права и бобу против корупције „Транспарентност“ поднео је жалбу, верујући да су прекршене одредбе Кодекса новинара Србије које се односе на истинитост извештавања и новинарску пажњу. Истакао је да се у тексту „паушално, без објективних мерила и са недостатком било каквог критеријума за оцене“ , наводе ставови, као што су: „Марио Спасић, блиски сарадник министра здравља Златибора Лончара“, „Марио Спасић и његова фантомска НВО“, „Председник Адвокатске коморе Београда Владимир Гајић каже за ‘Данас’ да неко из државе очигледно штити Спасића, јер годинама некажњено штити закон“ ...

У одговору на жалбу новинарка Катарина Живановић навела је да ништа што Спасић наводи као замерке, нису неистине или дезинформације, већ његова произвољна тумачења ставова који му се нису допали, а на које новинар има право. „Моја оцена да Марио Спасић и његова невладина организација Савет Транспарентност крију податке о пословању није произвољна, већ је настала на основу чињенице, проверљиве и доступне у АПР-у, да та НВО већ 13 година није подносила завршни финансијски рачун, чиме је отворено и некажњено кршила Закон о рачуноводству. О томе су говорили и моји саговорници, стручњаци за ту област“, истиче се, између осталог, у одговору на жалбу. Она је додала и да је “Данас” објавио деманти на сваки текст на који га је Спасић послао, сем на последњи, за који је добио објашњење зашто деманти није објављен. Спасић се, иначе, на тај текст није ни жалио Савету за штампу.

Чланови Комисије за жалбе закључили су да је редакција објавила деманти на текст, који је идентичан жалби која је упућена Савету за штампу. Спасић, по оцени, Комисије, у суштини није дематовоао ниједан навод, већ полемише са закључцима ауторке текста. Тако, рецимо, он не спори да није предавао финансијске извештаје 13 година, већ тврди да таква законска обавеза ни не постоји, што није тачно. Тврди, такође, да нема везе са Владом Србије, иако је Министарство здравља пре три године формирало радну групу за борбу против корупције у здравству, чији је он, по саопштењу које је тада објавило Министарство, главни координатор, а

у медијима је више пута давао изјаве у тој улози. Због тога Комисија сматра да нису прекршене одредбе које се односе на истинитост извештавања.

Кад је реч о одредбама из поглавља Новинарска пажња, на које се Марио Спасић такође жалио, нејасно је ком извору је новинар, по њему, слепо веровао, будући да се у тексту наводи више извора, као ни за које то битне инфомације подносилац жалбе тврди да их је новинар прећутао. Чланови Комисије су зато одлучили да нису прекршене ни ове одредбе Кодекса.

Београд, 25.10.2018.

Председавајућа

Ивана Стјеља